

De Drietand

Hallo allemaal !! Als deze Drietand verschijnt zal het bij velen onder U alweer beginnen kriebelen en wordt de drang om weer het "ruime sop" te kiezen groot. De watertemperatuur zal het nog wel even laten afweten ... maar dat is eerder een probleem van tijdelijke aard!

Neem alvast jullie agenda om één en ander te noteren! Op 21 juli gaat onze jaarlijkse club bbc door. Deze zal doorgaan op onze vaste stek aan "De Punt" te Wemeldinge.

Ons jaarlijks mosselvestijn mag uiteraard ook niet ontbreken en zal dit jaar doorgaan op zondag 13 augustus.

Het Ardennenweekend komt er aan op 29 en 30 april. De locatie is dezelfde als vorig jaar. Wie er bij was weet dat het "af" zal zijn en wie er niet was heeft nu de ultieme kans...

Uiteraard kan je ook steeds op de andere zondagen een delegatie "Neptuners" terugvinden op onze vaste stek aan "de punt". Als het weer het toelaat wel te verstaan...Bij twijfel neemt men ten laatste zaterdagavond contact op met Freddy Van Goethem op 015/557618 of gsm 0494/089561. Zo weet je steeds zeker of er gedoken zal worden. Wie graag wekelijks een mailtje ontvangt over de "zondagse duikdagen" geeft best zijn mailadres door op : freddy.vangoethem@skynet.be zo word je steeds op de hoogte gehouden van alle belangrijke gebeurtenissen van onze club!

Ik heb van onze secretaris, Etienne, vernomen dat sommige duikende leden nog steeds niet in orde zijn met hun medische keuring! Zorg er voor dat dit zo snel mogelijk wordt geregeld, zodat je in regel bent met de NELOS-reglementering!

Vanzelfsprekend zorgen we, zoals steeds, ook voor de getijtabellen in dit blad, zodat iedereen tijdig op de duikstek aanwezig is. Samenkomen doen we minsten 1.15 h voor het getij! Kwestie van de duikploegen te kunnen samenstellen.

Een verslag van ons clubfeest mag in geen geval ontbreken, want het was niet zomaar een clubfeest ... Neptune werd immers 45 jaar jong, een gebeurtenis die passend werd gevierd...en hoe!! Een evenement dat meer dan geslaagd kan genoemd worden! Er zijn zelfs nog enkele "restanten" ervan te koop als "aandenken"...

Het spreekt voor zich, dat het vaste item "mariene biologie" niet mag ontbreken! Vandaag een eerder "gewone" bewoner van onze zoute wateren, de strandkrab Carcinus maenas, maar daarom niet minder interessant...

Zo, beste duikvrienden, hiermee is de toon weer gezet. Ik hoop dat we een schitterende zomer tegemoet gaan, zodat iedereen met volle teugen van een prettig duikseizoen kan genieten, met zomerse "Oosterscheldedagen".

Mij rest nog enkel, U veel leesplezier te wensen en zoals steeds ... als je het doet ... doe het veilig !!!

Voor wie interesse heeft...!!!

Er is nog decoratiemateriaal over van de viering van ons 45 jarig bestaan...

-Glazen bokalen:Rond, in de vorm van een cognacglas, 1ste kwaliteit-Prijs €10 (winkelwaarde €15)

-Duikende smurven aan €10 per 5 stuks (winkelwaarde € 2.5 per stuk)

-Tafellakens (slechts éénmaal gebruikt op het clubfeest en uitstekend geschikt als tafeldecoratie bij tuinfeesten, bbc, e.d.) afmeting 2.5m x 1.20m - prijs : €5/st

-Tafellopers 1.20m x 0.40m €2.5/st

Meer info bij Maria of Sonja ...

Carcinus maenas (strandkrab)

Zoals in de inleiding reeds gezegd, zijn strandkrabben een eerder “gewone” verschijning te noemen tijdens een duik in de Oosterschelde. Ondanks hun onopvallend bestaan, zijn het nochtans erg interessante dieren.

Strandkrabben hebben, eens volwassen, een rugschild dat een breedte kan bereiken van om en bij de zes centimeter. De grootste ooit gevangen exemplaren hadden een rugschild van negen centimeter, maar dat is eerder uitzonderlijk te noemen.

Het zijn erg sterke dieren, die weinig of geen eisen stellen aan hun milieu. Je kan ze aantreffen op alle soorten van ondergrond, zowel zandige bodems als stenen of zelfs turflagen zijn hun ding...Ze houden zich wel graag verdekt. Zo zullen ze zich altijd proberen in te graven als ze zich op een zandbodem ophouden of zich onder stenen verstoppen indien de bodem zich daartoe niet leent. Bij laag water kan je ze ook aantreffen onder het dan neerliggende zeewier of in achtergebleven plassen. Hier vallen ze dan ook regelmatig ten prooi aan vogels. Daar ze erg schommelende zoutgehalten kunnen verdragen, tref je ze ook aan tot in riviermondingen.

Ze komen, mede door menselijke activiteiten, voor van in IJsland tot in westelijk Afrika, al moet het gezegd, dat zij eerder de voorkeur geven aan koeler water. Strandkrabben zijn van zwemkrabben duidelijk te onderscheiden door het ontbreken van “zwempoten”. Zij hebben ook geen “wimpers” op de ogen, en de ogen zijn ook niet rood gekleurd zoals dat bij de fluwelen zwemkrab wel het geval is.

Het geslachtsonderscheid is duidelijk waar te nemen. Als je de krab omdraait en de vorm van het achterlijf bekijkt, zul je is opmerken dat dit bij vrouwtjes afgerond is en bij mannetjes puntvormig.

Een ernstige bedreiging voor deze dieren is het “krabbezakje”. Het lijkt een beetje op een gezwel tussen de borst en het achterlijf. Een aangetaste krab gedraagt zich “loom” en is daardoor ook een makkelijke prooi voor eventuele belagers. Paren noch vervellen zijn mogelijk zolang het tot dezelfde familie als de zeepok behorende krabbezakje zijn gastheer niet heeft verlaten.

Vrouwelijke strandkrabben kunnen meerdere keren per jaar paren. De bevruchting echter kan slechts plaatsvinden net na de verschaling. Een mannetje dat een paaiwillig wijfje heeft ontdekt houdt het dan ook tussen de poten gekneld tot op het moment dat de bevruchting kan gebeuren en dit kan meerdere dagen duren... Zij kunnen daarna soms nog maandenlang met de eitjes blijven rondlopen, tot deze uiteindelijk uitkomen. Wanneer ze uitkomen bevinden de larven zich in een ver gevorderd ontwikkelingsstadium, en zijn dan ongeveer 1mm groot.

Strandkrabben voeden zich met wormen, weekdieren, en andere kreeftachtigen, maar ook met dode dieren. Ze hebben vele vijanden. Zoals reeds gezegd zijn dat in eerste instantie zeevogels, maar ook sommige vissen, en andere kreeftachtigen zijn hun belagers.

**M.D.C. NEPTUNE
ARDENNENWEEKEND
OP 29 EN 30 APRIL 2006**

Hostellerie Le Charme de la Semois
Rue de Liboichant 12
5550 Alle sur Semois
TEL : 061/50.80.70

Samenkomst op **zaterdag 29 april** om 11h

*

Toewijzing van de kamers

*

Afdaling van de Semois

*

Gastronomisch avondeten

*

Zondag 30 april

*

Ontbijt

*

Wandeling (zorg voor stevig schoeisel of laarzen...)

*

Warm middagmaal

Prijs voor dit alles : € 205 per koppel – een persoon alleen betaalt € 130

Er zijn slechts een beperkt aantal kamers beschikbaar. Tijdig inschrijven bij Maria, Sonja of Brigitte is dus de boodschap,!!!

De deelnemers zullen tijdig een routewijzer krijgen zodat deze locatie probleemloos te vinden zal zijn...

Enkel deelnemen aan de afdaling (zonder overnachting dus...) is eveneens mogelijk !

M.D.C. NEPTUNE

CLUB B.B.C.

OP ZONDAG 21 JULI 2006

**OP ONZE VASTE STEK AAN
“DE PUNT”
TE WEMELDINGE
(HET IS HOOG WATER OM 13.20H)**

**WIE MEE WIL DUIKEN DIENT OM 11.30H TER
PLAATSE TE ZIJN !!**

M.D.C. NEPTUNE

MOSSELFESTIJN

OP ZONDAG 13 AUGUSTUS 2006

OP DE PARKING TE WEMELDINGE

**KLAARMAKEN OM 12.15 (LW OM 13.15H)
(DUIKERS DIENEN TEN LAATSTE OM 11.30 H TER PLAATSE TE ZIJN)**

**WIE NIET DUIKT, MAAR WEL MEE MOSSELEN WIL ETEN, MOET
EVENEENS OM 11.30 H TER PLAATSE ZIJN!! ANDERS LOOP JE HET RISICO
GEEN MOSSELEN TE HEBBEN!**

Hip hip hoera ! Feest !

Telkens Bachus deze kreet over de Olympus laat schallen is Neptune er als de weerlicht bij om mee te vieren, want feesten is zijn lust en zijn leven! Het hoeft dus niemand te verwonderen dat hij, na het reuze geslaagde jubileumfeest, ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van zijn club, er tegen op zag om nu 10 jaar te moeten wachten alvorens nog eens zo iets te mogen meemaken.

Voorzitter Patrick werd dus ingefluisterd om niet tot het 50-jarig bestaan op lauweren te rusten, maar al meteen plannen te maken voor een feest op 45 jaar. 't Is wel niet zo een mooi rond getal, maar 't is wél een kniesoor die daarover struikelt! Vermits we “groot” al gehad hadden, opteerde Patrick voor “groter”, zodat we “grootst” toch nog even spaarden voor onze 50 jaar. Verder zou er niets gespaard worden, geen inspanning en zeker geen geld!

En groter werd het! Een enorme zaal, met een bar van minstens 10 meter lang - en dan was er nog een auditorium naast - werd geselecteerd als geschikt voor de grootse plannen. Een minpunt was echter dat de muren uit kaal beton bestonden en dat de stoelen, alhoewel comfortabel zittend, er eerder sober uitzagen. Niet zo feestelijk dus!

Voor wie het echter nog niet wist, het feestcomité van de club bestaat, sinds het met de noorderzon er tussen uit knijpen van hun Grote Manitoë, alias Walter Negrita, nog “slechts” uit drie dames. Dat woordje “slechts” mag echter niet opgevat worden alsof het nu niet meer zou floreren in het feestcomité! Elkeen weet immers dat het in een kippenhok niet de haan is die de eieren legt, maar de kippen! En elke mannelijke 45-plusser is intussen door het leven al wel geleerd om een dame nooit te onderschatten, laat staan als er drie de handen in elkaar slaan. Patrick zat dus, wat dat betreft, op rozen!

Voor de stoelen wist Sonja – die alles van “garnieren” afweet - wel een oplossing! Ze ontwierp een simpele maar stijlvolle aankleding in baalkatoen, bekroond door een romantische strik op de rug. Een aantal avonden waren Maria en Sonja zoet met knippen, stikken en strijken van “kilometers” baalkatoen, maar uiteindelijk lagen er 110 stoelhoezen en evenveel strikken netjes opgestapeld naast een aantal tafelkleden klaar. Zelden is er bij Neptune harder gewerkt aan de voorbereiding van een feest!

Om de betonnen muren te camoufleren kon Patrick rode fluwelen (?) doeken huren, maar wie wist die 's avond voor het feest – handig omspringend met nietmachine, boormachine en elektrische schroevendraaier – vlot aan de muur te krijgen? Zijn vrouwtje, Ann! Het oogde trouwens, zonder overdrijven, echt professioneel. Diezelfde avond mochten ook de mannen uit hun schulp komen voor het aanslepen van een podium, het plaatsen van tafels, stoelen en videoprojectoren. Om Neptune zich meteen goed thuis te laten voelen op zijn feest, werd continu een enorme school, in open water langs het rif zwemmende blauwe trekkervissen op een zaalwand geprojecteerd. Een sexy zeemeermin, die door de zaalruimte zwom, maakte de decoratie, Neptune ter ere, quasi compleet.

De sfeer zat er op de feestavond dan ook al meteen goed in, want Neptune liet zich de schuimwijn, vergezeld van allerlei hapjes, goed smaken, onderwijl gezellig keuvelend, onder andere met verschillende niet meer (?) duikactieve Neptuners, de meeste vergezeld van hun echtgenote. Neptune waardeerde hun aanwezigheid zeer! Persoonlijk noteerde ik zo “Jacky” Van der Auwera, Ronny Goris, Alberic Van Der Stallen, Pierre (alias “Pierot”) De Lathouwer, Bob Toen, Rudy en Georges Leestmans, Guy Van De Gaer, Jan De Cnyf en ... (Uw reporter herinnert er zich

quasi zeker een aantal niet meer, wat volledig toe te schrijven is aan ongeneeslijke vergeetachtigheid nog versterkt door de werking van de schuimwijn. Waarvoor hier al meteen mijn excuses!)

Een viering zonder toespraak is als een “Astridje” (Mechelaars weten wel wat dat is!) zonder gekonfijte kers op de top en dus werd na het aperitief iedereen uitgenodigd zich naar het auditorium te begeven. Patick hield het echter kort en zette vooral het feestcomité letterlijk en figuurlijk in de bloemetjes. Ook Freddy en Jacques (Van Riel) ontvingen voor bewezen diensten een fles wijn. Verdient!

Dan mocht Freddy gedurende 10 minuten zijn overdonderende projectie - want simultaan op 3 schermen - ontketenen. Eigenlijk wist je niet waar eerst te kijken! Op het middenscherf flitsten tal van hilarische momenten uit de clubgeschiedenis voorbij, terwijl de zijschermen de overweldigende rijkdom van Neptune’s onderwaterrijk demonstreerden.

De verrassingsact van de avond was wel het optreden van “Zakdoek”. Wie deze vierkoppige groep komische rasmuzikanten tot dan toe niet kende zal ze nu van-ze-leven nooit meer vergeten. Hun muzikale bedrevenheid, terwijl ze toch grappen en fratsen uithalen, was voor de meesten een openbaring. Entertainers zonder weerga!

Toen het publiek een uurtje later uitgenodigd werd om aan tafel te gaan, bleek de feestzaal compleet van sfeer veranderd : Gehuld in het mysterieuze halfduister van de oceaandiepten, waren op de tafels - als uit het niets - gezanten uit Neptune’s rijk verschenen, die er tevoren nog helemaal niet waren. Ze waren vermomd als rode visjes met zwarte vinnetjes. In een grote bokaal dartelden ze rond waterplantjes. In het water ondergedoken lichtstaafjes zetten de bokalen en de visjes in een zachte gloed. Kleine blauwe smurf-duikertjes, wachtend in de kring van een lichtgevend armbandje,

hielden de traditie bij het afzwemmen van Lesse, Ourthe of Semois in ere door aan hun tuba een naamwimpeltje te dragen.

Een smurfje, voorzien van de eigen naam, opsporen was in de feeërieke schemer van de zaal niet zo simpel (zeker voor wie zijn bril thuis gelaten had), maar alle Neptune-duikers, die zich door troebele watertjes – zoals b.v. zelfs het meer van Hofstade (Viel dat toen tegen!) – nooit lieten afschrikken, klaarden die klus ook nu vrij snel.

Alles aan de taferversiering stond overigens in het teken van het onderwaterleven, zo ook de servetten die door Sonja versierd waren met een schelpensnoer en uiteraard ook de menukaart van den Tjen (alias Etienne). Uitzonderlijk was ze voor deze bijzondere gelegenheid volledig in kleur. Duikers werden erop geconfronteerd met allerlei wonderlijk creatures op het moment dat deze geboren worden uit de buik van één van Neptune’s zeemeerminnen. En al houdt die zeemeermin een duiker gevangen in haar hand en is er een andere gesneuveld door diepte- (of andere) dronkenschap, zijn skelet ligt er dan toch maar bij met een enorm voldane smile van oor(gat) tot oor(gat), want zoals een begeleidende tekst van William Beebe ons verklaart, heeft men niet echt geleefd zonder van “deze vreemde en irreële” onderwaterwereld te hebben genoten. Een filosoof is die Tjen wel!

Genooddaakt door de overvloed aan gerechten stonden op de menukaart slechts algemene aanduidingen : visbuffet, Italiaans buffet, wereldbuffet, dessertbuffet, aangepaste wijnen, koffie. Alle koude en warme schotels vermelden was inderdaad onbegonnen werk geweest! Neptune genoot vooral van het visbuffet en het Italiaans buffet, wat gezien zijn achtergrond niet meer dan natuurlijk was, maar ook al het andere voedsel was “om er duimen en vingers bij af te likken”. Ook de wijn, geleverd door “den Erik” (ongetwijfeld na langdurige en diepgaande

prospectie in Frankrijk) liep als nectar door Neptune's keel.

Terwijl er genoten werd van het buffet, verscheen plots Zakdoek weer ten tonele om, tafel per tafel, persoonlijk een serenade te brengen aan al het vrouwelijk schoon onder de Neptuners. Zo werd, aan de tafel van uw schrijvelaar, Daisy, de vriendin van Erwin – een schone met prachtig lang ravenzwart haar – bedacht met een gesmaakte vertolking van “Zo mooi, zo blond en zo alleen”. Natuurlijk werd er, wiegend op de maat, uit volle borst meegezongen!

Dank zij deze onvolprezen lolbroeken zat de sfeer er nog voor het begin van het bal al volledig in bij Neptune en eigenlijk zag hij ze na hun optreden van nogmaals (slechts) één uur echt niet graag vertrekken. Maar een 10 à 12 koppige band (ben niet zeker over het juiste aantal, maar ze waren met erg véél!) nam het van hun over. Neptune moest even wennen aan de omschakeling van muziekgenre – vooral gitaarmuziek – maar, jong van hart als hij is, danste hij mee tot in de vroege uurtjes, al dient gezegd dat hij, als twintiger met een meer dan tweeduizendjarige ervaring in het twintiger zijn, toch ondervond dat hij regelmatig noodgedwongen een rust- en drinkpauze diende in te lassen. Biertjes of wijn, 't was allemaal “all-in”!!!

Wie lust er dan nog water??? Neptune zeker niet!

Een ding moest Neptune toch van het hart: Hij miste bij dit orkest zijn “kuskesdans”! (Oók een eeuwenlange traditie op Neptune-bals!)

De twintigers (diegene zonder ervaring in het twintiger zijn) kennen daar blijkbaar het plezier niet meer van, net zomin als een “goeie plakker” nog “in” is bij de “coole” jeugd. “Ze weten niet wat ze missen!!!” vond Neptune.

Toch dient gezegd dat laatstgenoemde categorie twintigers (of daaromtrent) dan weer wél een andere traditie van Neptune in ere hield en dat is van op de dansvloer te blijven tot de laatste noot. Bovendien deden ze dat zeer in stijl : De juffrouwen in het lang gekleed en de jongheeren in smoking. Chic! Misschien een nieuwe traditie in wording??

Neptune vond het zeker een avond om lang te gedenken.

Een aantal niet kapot te krijgen Neptuners, waaronder het feestcomité, heeft nadien nog tot omtrent half vijf 's ochtends de hele feestzaal ontmanteld, kwestie van de zaal beschikbaar te hebben voor een ander feest, nog diezelfde dag! Chapeau!!!

CLUBREIS M.D.C. NEPTUNE !!

DETAILS OP VOLGENDE BLADZIJDE !!!